

Sygnatura akt I C 3/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Dagmara Kos

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Bartel

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2018 roku w Sieradzu na rozprawie

sprawy z powództwa Banku Spółdzielczego w W.

przeciwko B. S. i D. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda Banku Spółdzielczego w W. solidarnie na rzecz pozwanych B. S. i D. S. kwotę 10.817,00 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 3/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 8 grudnia 2017 r. powód Bank Spółdzielczy w W. wnosił o zasądzenie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym na jego rzecz solidarnie od pozwanych B. S. i D. S. kwoty 778.235,36 zł tytułem należności głównej, kwoty 38.374,02 zł tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia 1 lutego 2017 r. według zmiennej stopy procentowej na podstawie § 6 umowy kredytowej, kwoty 6.611,83 zł tytułem odsetek umownych naliczonych do dnia 1 lutego 2017 r. według stopy procentowej 10 % w stosunku rocznym na podstawie § 8 umowy kredytowej, dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty kapitału 778.235,36 zł od dnia 2 lutego 2017 r. do dnia zapłaty i kwoty 140,00 zł tytułem opłat za przesądowe wezwania do zapłaty oraz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

(pozew- k.2-4)

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2018 r. sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym.

(zarządzenie z dnia 3 stycznia 2018 r.- k.32)

W odpowiedzi na pozew pozwani wnosili o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na ich rzecz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na pozew- k.45-61)

Na rozprawie w dniu 2 marca 2018 r. pełnomocnik powoda popierał powództwo a pozwani nie stawili się.

(protokół rozprawy z dnia 2 marca 2018 r. na płycie CD 00:00:45 – 00:03:32- koperta k.85)

W piśmie procesowym z dnia 23 marca 2018 r. pełnomocnik powoda popierał powództwo.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda- k.73-76)

Na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2018 r. nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. na płycie CD 00:00:237 – 00:01:18- koperta k.85)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2015 r. pozwani B. S. i D. S. zawarli z Bankiem Spółdzielczym w W. umowę uniwersalnego kredytu hipotecznego nr (...). Na podstawie tej umowy bank udzielił im kredytu w kwocie 800.000,00 zł na spłatę zadłużenia z tytułu udzielonego kredytu obrotowego. Wskazany kredyt miał być spłacony w 180 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych w ostatnim dniu miesiąca począwszy od 31 sierpnia 2015 r.

(umowa kredytu- k.14-18)

Kwota udzielonego pozwanym na podstawie zawartej umowy kredytu została wypłacona przez bank zgodnie z ich dyspozycją.

(dyspozycja wypłaty wraz z poleceniem przelewu- k.77)

W kwietniu 2016 r. pozwani zaprzestali regularnej spłaty kredytu.

(wyciąg z ksiąg banku- k.12-13)

Pismami z dnia 1 grudnia 2016 r. powód wypowiedział pozwanym umowę kredytu wskazując, iż wypowiedzenie umowy następuje z powodu braku terminowej spłaty kredytu wraz z odsetkami oraz z powodu wszczęcia egzekucji wobec kredytobiorcy przez innych wierzycieli a okres wypowiedzenia wynosi 30 dni i liczy się od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia. Pisma zawierające oświadczenia o wypowiedzeniu umowy doręczone zostały pozwanym w dniu 2 grudnia 2016 r.

(wypowiedzenie umowy- k.19, k.21, potwierdzenia odbioru wypowiedzenia umowy- k.20, k.22)

W dniu 10 stycznia 2017 r. powód wystosował do pozwanych ostateczne wezwania do zapłaty i wezwał ich do zapłaty w terminie 5 dni zadłużenia wynikającego z umowy kredytu w kwocie 817.974,12 zł i poinformował ich, że w przypadku dalszego opóźnienia w spłacie tej należności skieruje sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego. Wezwanie to doręczone zostało pozwanej w dniu 12 stycznia 2017 r. a pozwanemu w dniu 3 marca 2017 r.

(ostateczne wezwania do zapłaty- k.23, k.24, zwrotne potwierdzenia odbioru ostatecznych wezwań do zapłaty- k.23v, k.24v)

W dniu 30 marca 2017 r. powód skierował do Sądu Rejonowego w Sieradzu wniosek o zawiązanie pozwanych do próby ugodowej. Na posiedzenie wyznaczone w tej sprawie pozwani nie stawili się.

(wniosek o zawiązanie do próby ugodowej- k.25-26, protokół rozprawy- k.27)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których treści strony nie kwestionowały.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1876 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie

kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych

w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przedmiotowej sprawie pozwani zawarli z powodem w dniu 5 sierpnia 2015 r. umowę uniwersalnego kredytu hipotecznego, która to umowa określała obowiązki kredytobiorców. W imieniu powoda umowę tą zawierali członkowie zarządu a więc osoby umocowane do reprezentowania powoda stąd też podnoszony przez pozwanych zarzut nieważności umowy z powodu niewłaściwej reprezentacji powoda przy zawarciu umowy okazał się niezasadny.

W ocenie Sądu twierdzenia pozwanych, iż nie otrzymali środków z tytułu udzielonego kredytu, okazały się gołosłowne. Powód złożył bowiem dokumenty w postaci dyspozycji wypłaty kredytu i polecenia przelewu, z których to dokumentów bezsprzecznie wynika, że pozwanym wypłacono umówioną kwotę kredytu. Zresztą już sam fakt, że przystąpili oni do spłaty zaciągniętego zobowiązania potwierdza, iż otrzymali środki z tytułu udzielonego kredytu. Jest bowiem rzeczą oczywistą, że gdyby pozwani nie otrzymali środków finansowych od powoda, to nie dokonywaliby spłaty rat kredytu.

§ 14 ust. 1 zawartej przez strony umowy kredytu z dnia 5 maja 2015 r. przewidywał, że w przypadku niespłacenia w terminach określonych w umowie kredytu pełnej raty odsetkowej/kapitałowo – odsetkowej, za co najmniej dwa okresy płatności bank wezwie kredytobiorcę, w trybie określonym w umowie kredytu, do zapłaty zaległej raty lub jej części w terminie nie krótszym niż 7 dni kalendarzowych od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. § 14 ust. 4 tej umowy stanowił, iż w przypadku wszczęcia przeciwko kredytobiorcy egzekucji lub złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub zawarcia układu z wierzycielami bank może wypowiedzieć umowę kredytu. Zgodnie z § 14 ust. 5 umowy kredytu bank miał też prawo wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku nie wykonania zobowiązania wymienionego w § 14 ust. 1 umowy kredytu. Jak wynikało z § 14 ust. 6 tej umowy wypowiedzenie następuje z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia, licząc od następnego dnia po doręczeniu oświadczenia o wypowiedzeniu a w przypadku określonym w § 14 ust. 4 umowy, termin wypowiedzenia wynosi 7 dni kalendarzowych.

Pozwanym nie udało się wykazać, by po kwietniu 2016 r. wywiązywali się z przyjętego na siebie przez zawarcie umowy kredytu zobowiązania i by spłacali w dalszym ciągu raty kredytu. W myśl art. 6 kc to na nich bowiem spoczywał ciężar udowodnienia tej okoliczności.

Jak wynika z art. 75 c ust. 1 i 2 ustawy prawo bankowe, który wszedł w życie w dniu 27 listopada 2015 r., jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych a w wezwaniu tym informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Przepis ten znajduje przy tym zastosowanie do wszystkich trwających w chwili jego wprowadzenia kontraktów a zatem i do umowy łączącej strony.

Po wejściu w życie art. 75 c ust. 1 i 2 ustawy prawo bankowe powód po stwierdzeniu, że pozwani nie dotrzymują warunków spłaty kredytu, nie mógł zatem skutecznie wypowiedzieć im umowy kredytowej bez wcześniejszego doręczenia im wezwania określonego w art. 75 c ust. 1 i 2 prawo bankowe oraz odczekania do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych).

Powód nie wykazał w przedmiotowej sprawie, by przed wypowiedzeniem pozwanym umowy kredytu, którego dokonał pismem z dnia 1 grudnia 2016 r., wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 75 c ust. 1 i 2 ustawy prawo bankowe. Nie wykazał on bowiem, by przed wypowiedzeniem umowy kredytu wzywał pozwanych do dokonania spłaty kredytu, wyznaczając im na to termin nie krótszy niż 14 dni roboczych i by informował ich o możliwości złożenia przez nich wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Jednocześnie powód nie wykazał w żaden sposób, by zrealizowała się w przedmiotowej sprawie przesłanka do wypowiedzenia umowy kredytu wynikająca z § 14 ust. 4 umowy kredytu, o jakiej mowa w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy. Powód nie udowodnił bowiem, by w czasie składania pozwanym tego

oświadczenia toczyła się przeciwko nim egzekucja a pozwani okoliczności tej nie potwierdzili. W tej sytuacji zatem dokonane przez powoda wypowiedzenie z dnia 1 grudnia 2016 r., było bezskuteczne.

Ponieważ powód nie złożył pozwanym skutecznego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, nie nastąpił skutek w postaci wymagalności kredytu.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i zasądził od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 10.817,00 zł, na którą to kwotę złożyły się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanych w kwocie 10.800,00 zł ustalone stosownie do treści § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265).